



## PROP DE VOSALTRES

# La Mare de Déu de l'Acadèmia de Lleida

**E**l poble cristià té una singular devoció per la Mare de Déu; es correspon amb la missió fonamental que li va confiar Déu en la Història de la Salvació. Al llarg dels segles, l'ha venerat amb múltiples advocacions que expressen proximitat a la seva vida diària i protecció per a la salvaguarda en les dificultats i perills. També necessitem la seva ajuda per a la presentació de l'evangeli del seu Fill als altres, en tot moment i en qualsevol circumstància. Aquesta glossa vol introduir un breu record de les advocacions marianes que ens afecten a nosaltres, bé per ser titular o patrona de la nostra parròquia o del nostre poble, o bé perquè porta el nom de la nostra confraria o germandat. Us animo a continuar fomentant la devoció a la Mare de Déu entre els membres més joves de les vostres famílies i comunitats.

En concret, em referiré a la VERGE BLANCA DE L'ACADÈMIA, patrona de la ciutat de Lleida des de fa setanta anys. Tots recordeu la seva imatge, i molts conserveu en les vostres llars una reproducció en pintura o escultura que us ajuda en l'oració diària.

Tots sabeu que es venera en una institució molt estimada a la ciutat, l'Acadèmia Mariana, un edifici restaurat fa uns pocs anys i on se celebren multitud d'actes diocesans en diferents moments del curs pastoral, des dels recessos mensuals dels sacerdots fins a les reunions dels Consells de la nostra Diòcesi, així com trobades dels diferents sectors pastorals.

Amb motiu de la celebració de la seva festa, fixada el 2 d'octubre, s'organitzen una infinitat d'activitats per ressaltar aquesta advocació i perquè totes les famílies la tinguin com a intercessora i sàpiguen agrair als seus avantpassats el llegat que ens van deixar. La Junta Directiva de l'Acadèmia organitza diversos concursos literaris, prepara els actes



de culte, convida a altres entitats marianes i procura expandir la devoció a la Verge per tot arreu. Em sembla molt important la participació de tots els lleidatans en actes tan significatius, tant pel que tenen de cultura i tradició com, sobretot, per l'afecte que manifesta cadascú a la Mare del Cel.

Em consta que durant aquests

dies han aparegut diversos articles sobre aquesta venerada advocació, sobre l'aniversari del patronatge, sobre la restauració del retaule de la capella, sobre l'edifici que l'alberga i sobre els actes que s'organitzen. Hi ha abundant bibliografia sobre tots ells en els últims cent anys. Em limito, amb aquestes línies, a proposar uns suggeriments:

- Que els pares i avis doneu alguna referència de la Mare de Déu als vostres fills i néts.
- Que els professors de religió i els col·legis catòlics dediquin part del seu temps a explicar aquesta tradició de la nostra ciutat.
- Que les parròquies organitzin un acte oracional o cultural sobre aquesta advocació i convidin als feligresos a participar dels actes de l'Acadèmia Mariana.
- Que les comunitats religioses tinguin present en la seva activitat ordinària aquesta estimada advocació de la gent de Lleida.
- Que els membres de les confraries i germandats dirigeixin al Senyor oracions, de manera especial en aquests dies, perquè la seva Mare els augmenti la coherència i la fidelitat.

També us aconsello que visiteu la seu de l'Acadèmia i reseu en presència de la Mare de Déu. Acabo amb un agraïment especial a tots aquells que es responsabilitzen i promouen els actes que la nostra ciutat dedica a la seva patrona.

† **Salvador Giménez Valls**  
Bisbe de Lleida

## NOTÍCIES

# La Verge Blanca de l'Acadèmia: 70 anys patrona de Lleida

### 3. Lleida celebra la festa de la Verge Blanca de l'Acadèmia

**E**l ressò d'un article del P. José Luján (*La Mañana*, 11 de maig de 1944), canonge i rector del Seminari, estranyant-se de que Lleida no tenia cap advocació mariana pròpia com a patrona, no es va fer esperar. El bisbe Joan Villar proposà el patronat de la Immaculada Concepció de Maria sota el títol de l'Acadèmia, i elevà la petició al Papa comptant amb el suport de la Paeria i

de la ciutat a través de les seves entitats i corporacions.

**El 5 de gener de 1946, el papa Pius XII va proclamar patrona de Lleida la Mare de Déu de l'Acadèmia**, la Immaculada Concepció, a perpetuïtat i en igualtat a sant Anastasi. El breu apostòlic no arribaria fins al 12 d'octubre de 1948, i el bisbe Aurelio del Pino convidà els lleidatans a celebra-ho solemnement durant tres dies, portant la imatge de la patrona en processó fins a la Catedral, situada provisionalment a Sant Llorenç.

La festa patronal es traslladà del 13 al **2 d'octubre**, dia que seria festa laboral fins als anys setanta.

El Certamen Marià del Cinquantenari del seu patronat (1996) va honorar la Verge Blanca de l'Acadèmia, premiant els **Goigs** d'Antoni Fortuny: «Ja que Lleida us aclamava / la Patrona del seu cor / i amorosa es consagrava / filial al vostre honor, ...: *Ajudeu-nos, Verge Blanca, / guia i llum de la ciutat.*»

Enguany es commemora el **70è aniversari** d'aquesta efemèride. Serà



el proper **2 d'octubre**, que sortosament s'escau en diumenge. És lògic que l'Ajuntament i l'Acadèmia Mariana hagin unit esforços per a promoure una celebració especial. La Mare de Déu ho mereix i és bo que els lleidatans coneguem i estimem més la nostra patrona.

# Romiatge de la comunitat d'Almacelles a Montserrat

La comunitat parroquial d'Almacelles ha pelegrinat a Montserrat per celebrar la indulgència de l'Any de la Misericòrdia. El lloc és molt entranyable per al nostre poble cristià.

El romiatge, preparat amb molta il·lusió, es va fer realitat el passat dissabte 3 de setembre. Van acompanyar la representació parroquial els seus dos mossens (Josep i Joaquim) i el Gmà. Francisco Agramunt O.H., en nom de la comunitat de Sant Joan de Déu.

No parlem d'una excursió parroquial, sinó d'un pelegrinatge, és a dir, una realització històrica i comunitària de la fe de totes les almacellenques i almacellencs, física o espiritual. És l'expressió de la nostra fe com a par-



ròquia, de la nostra devoció a Maria, Mare de Déu de Montserrat.

Els pelegrins vam participar de la missa conventual, on vam ser rebuts afectuosament per les paraules del pare abad, Josep Maria Soler.

Una hora més tard, vam tenir el goig d'escoltar una xerrada senzilla, entenedora i molt profunda, a càrrec del rector del Santuari, el religiós Joan Maria Mayol. Tots els presents agraiem profundament el seu contingut i el seu missatge.

Ens donem gràcies els uns als altres pel temps compartit en aquest dia, per la convivència viscuda i per la pregària i experiència personal que cadascú vam esmerçar!

**Parròquia Mare de Déu de la Mercè (Almacelles)**

## Presentació d'un llibre de Josep Estruch a l'IEI

La *Confraria de la Mare de Déu de Montserrat de Lleida* és el títol del llibre que fou presentat la tarda del 6 de setembre, en un acte públic a l'Aula Magna de l'Institut d'Estudis Ilerdencs.

El seu autor, Josep Estruch, és alhora el president de la Confraria, i el treball és fruit de la tesina de la seva llicenciatura en Ciències Religioses a l'IREL. Comença amb un resum del context polític i eclesial durant l'etapa de fundació, construcció i consolidació de la Confraria. Segueix amb un esbós sobre les confraries i l'espiritualitat montserratina, per endinsar-se a continuació en els fets més destacats de la llarga trajectòria de la Confraria, que entronca amb la marcatió dels fets culturals i religiosos lleidatans amb Montserrat.

La presentació del llibre la féu el director de la tesina, l'historiador Ma-

nuel Lladonosa i el director de l'IREL, Mn. Ramon Prat, acompanyats per la directora de l'IEI, Montse Macià; l'editor, Lluís Pagès, i Jordi Curcó, historiador i periodista, que ho féu en nom de la Confraria, agraït a totes les institucions el seu suport donat i que han fet possible l'edició.

Fou el nostre Bisbe, qui amb una breu intervenció va cloure la presentació, amb paraules d'elogi i reconeixement a la tasca de la Confraria per tal de conservar i promoure la devoció a la Mare de Déu de Montserrat entre els lleidatans.

L'acte tingué però una afegitó qualificat de «just i necessari», com fou el reconeixement a dos veterans confreres, la Teresina Llop i l'Amadeu Bonet, pel seu treball i dedicació. I com no podia ser d'una altra manera, l'acte va finalitzar amb el cant del *Virolai*.

**Jordi Curcó**



### LA VEU DEL PAPA FRANCESC

El passatge de l'Evangeli de Lluc que hem escoltat (7,11-17) ens presenta un miracle de Jesús veritablement grandios: la resurrecció d'un noi. I, malgrat tot, el cor d'aquesta narració no és el miracle, sinó la tendresa de Jesús vers la mare d'aquest noi.

Durant aquest Jubileu seria una bona cosa que, en passar el llindar de la Porta de la Misericòrdia, els pelegrins recordessin aquest episodi de l'Evangeli, esdevingut a la porta de Naïm.

Quan Jesús va veure plorar aquesta mare, ella va entrar en el seu cor!

## El consol per a una mare

A la Porta Santa cadascú hi arriba portant la seva vida pròpia, amb les alegries i sofriments, els projectes i els fracassos, els dubtes i les pors, per a presentar-los davant la misericòrdia del Senyor. Estem segurs que, a la Porta Santa, el Senyor s'hi acosta per a trobar-se amb cadascun de nosaltres, per a portar i oferir la seva paraula potent de consol: «No ploris» (v. 13).

Aquesta és la Porta de l'encontre entre el dolor de la humanitat i la compassió de Déu. Passant la Porta, nosaltres fem el nostre pelegrinatge dins la misericòrdia de Déu que, com al noi mort, repeteix a tots: «T'ho mano: "Jove, aixeca't"» (v. 14). A cada un de nosaltres ens diu: «Aixeca't!». Déu ens vol drets. Ens ha creat per estar drets. «Però, Pare, nosaltres caiem moltes vegades». «Vinga, aixeca't».

Això és el que ens diu Jesús, sempre.

En passar el llindar de la Porta Santa cerquem sentir en el nostre cor aquesta paraula: «Aixeca't!». La paraula potent de Jesús pot fer-nos aixecar i obrar en nosaltres també el pas de la mort a la vida. La seva paraula ens fa reviure, regala esperança, dona pau als nostres cors cansats, obre una visió del món i de la vida que va més enllà del sofriment i de la mort.

(Dimecres, 10 d'agost de 2016.)

# Romeria de les Marededéus de la Ribagorça

Una nova edició de la Romeria de les Marededéus de la Ribagorça s'ha celebrat a Capella, un petit municipi proper a Graus, a la Vall d'Isàvena. Els romers es van concentrar a la plaça de l'església de Sant Martí, després de recollir els objectes amb els quals ens havien donat la benvinguda a l'arribada al poble. La processó, de més d'un miler de romers amb quaranta imatges de marededéus, ha anat baixant pels carrers costeruts del poble fins al camp de futbol, prop del monumental pont romànic, en una zona frondosa propera al riu.

La Missa va ser presidida pel Bisbe de la diòcesi de Barbastro-Monzón, D. Ángel Pérez, concelebrant amb una vintena de sacerdots. També hi han participat les



autoritats municipals i comarcals de la Ribagorça.

Aquesta trobada anual porta trenta-vuit anys ininterromputs, des de la primera romeria que va tenir lloc a Sopeira, l'any 1979. La comarca natural de la Ribagorça (aragonesa i catalana) continua essent el bressol i el lloc d'en-

contre de la romeria, que s'ha anat obrint a la participació d'altres comarques de Lleida i Osca.

De Lleida, hi han arribat tres autotocs acompanyant la Mare de Déu de Butsènit i la Verge Blanca de l'Acadèmia, patrona de Lleida.

**Pquia. M. D. del Carme**

## Nomenaments

El Sr. Bisbe, Mons. Salvador Giménez Valls, ha fet els següents nomenaments:

—Mn. Jaume Melcior Servat, arxipreste de l'arxiprestat Baix Urgell-Les Garrigues.

—P. Vicente Zamora Martín, OM, rector de la Parròquia Mare de Déu de la Mercè de Lleida i capellà del centre penitenciari de Lleida.

—P. José Leonardo Sánchez Contreras, OM, capellà del centre penitenciari de Lleida.

—Sr. Isidre Charles Armengol, animador de comunitat, al servei de les parròquies d'Àger i la seva Vall, Os de Balaguer, Millà i Alberola, formant equip pastoral amb Mn. Xavier Navarro Llesta.



## Adoració diürna

A la Parròquia de Sant Pere de Lleida, d'octubre a juny

**Dies feiners:**  
de 9 a 14 h  
i de 16 a 19 h

**Dissabtes:**  
de 10 a 13 h



## Hora Santa a la Catedral

Diumenges, del 9 d'octubre 2016  
a l'11 de juny de 2017  
De 18 a 19 h

## REFLEXIONS

### Pelegrinarem a Terra Santa

Aquesta setmana, un grup de fidels del nostre bisbat pelegrinarem a Terra Santa.

Hi ha persones que ens desaconsellen el pelegrinatge. I tenen els seus motius: la situació humana i social dels àrabs que viuen en territoris ocupats per Israel. La mateixa proximitat geogràfica amb els centres d'influència de l'Estat Islàmic. També hi ha motius ideològics per no anar-hi: algú pensa que és una manera de manifestar el desacord amb el procedir del govern israelià. Per a molts analistes internacionals, l'estat d'Israel, les darreres dècades, està malbaratant el prestigi i admiració internacional que havia despertat els primers anys de la seva existència.

Aquests motius podrien desaconsellar fer el pelegrinatge. Amb tot, mantenim el pelegrinatge. Anirem a Terra Santa.

Primer, perquè en cap moment hem pretès fer un viatge a l'estat d'Israel o a les seves institucions, sinó pelegrinar als Sants Llocs, vinculats a la vida de Jesús i entrar en contacte amb les comunitats cristianes del país.

En segon lloc, perquè la seguretat està garantida, en la mesura de les possibilitats humanes. Tant els àrabs com els jueus respecten els santuaris i els pelegrins, atès que la seva presència els ajuda a viure.

I, sobretot, un tercer motiu que és fonamental: les comunitats cristianes de Terra Santa esperen que hi anem. Necessiten que hi anem des de les esglésies d'occident per manifestar-los la nostra solidaritat, que estem al seu costat, que ens dol profundament el maltracte que estan rebent, que estem amb ells.

En aquest sentit és de gran importància la visita que fem al Patriarcat i a la Custòdia Franciscana. El Bisbat d'Urgell i les comunitats cristianes del Principat d'Andorra ens sentim en comunió amb l'Església Mare de Jerusalem i els hi ho volem manifestar amb la nostra visita.

**Mn. Ramon Sàrries**

## AGENDA

### Diumenge, 2 d'octubre:

—A les 12 h, Eucaristia a la Catedral, presidida pel Sr. Bisbe.

—A les 18 h, Certamen Marià a l'Acadèmia Mariana.

### Dimarts, 4 d'octubre:

—A les 20 h, pregària interreligiosa per la Pau a l'Auditori Enric Granados.

### Dissabte, 8 d'octubre:

—A les 9 h, sortida a Verdú de Vida Consagrada.

—A les 10 h, formació de catequistes a l'Acadèmia Mariana.

### Diumenge, 9 d'octubre:

—A les 12 h, confirmacions a la Parròquia d'Alguaire.

## LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

**3. ■ Dilluns** (lit. hores: 3a setm.) [Ga 1,6-12 / Sl 110 / Lc 10,25-37]. Sant Francesc de Borja (Gandia 1510 - Roma 1572), prev. jesuïta; Lleida ciutat: els sants Àngels de la Guarda; sant Gerard o Grau, abat; santa Maria-Josepa Rosselló, fund.

**4. □ Dimarts** [Ga 1,13-24 / Sl 138 / Lc 10,38-42]. Sant Francesc d'Assís (1182-1226), iniciador del franciscanisme (OFM...), defensor dels llocs sants i patró dels ecologistes i els veterinaris; sant Petroni, bisbe; santa Àurea, vg.

**5. ■ Dimecres** [Dt 8,7-18 / Sl: 1Cr 29,10-12 / 2C 5,17-21 / Mt

7,7-11]. Tèmpores d'acció de gràcies i de petició; sant Froilà, bisbe de Lleó; sant Atilà, bisbe de Zamora; santa Caritina, vg.; santa Faustina Kowalska, vg. polonesa, apòstol de la Divina Misericòrdia.

**6. ■ Dijous** [Ga 3,1-5 / Sl: Lc 1,69-75 / Lc 11,5-13]. Sant Bru (Colònia 1035 - Squillace 1101), prev., retirat al desert de Chartreuse, fund. Cartoixans (Ocart); sant Emili, mr.; santa Fe, vg. i mr.; santa Maria Francesca de les Cinc Plagues, vg. franciscana.

**7. □ Divendres** [Ga 3,7-14 / Sl 110 / Lc 11,15-26]. La Mare de

Déu del Roser, commemoració de la victòria de Lepant (1571); Lleida: sants Àngels de la Guarda; sant Marc, papa (romà, 336).

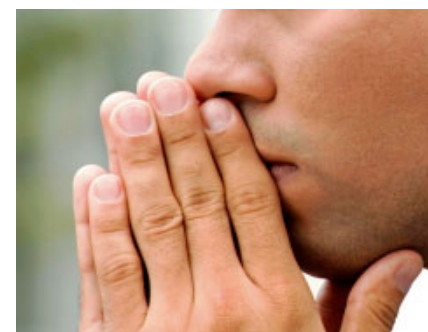
**8. ■ Dissabte** [Ga 3,22-29 / Sl 104 / Lc 11,27-28]. Sant Simeó el Just, profeta; sant Demetri, mr.; santa Taïs, penitent.

**9. ■ Diumenge vinent**, XXVIII de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [2R 5,14-17 / Sl 97 / 2Tm 2,8-13 / Lc 17,11-19]. Sants Dionís, primer bisbe de París, i companys clergues, mrs. (s. III); sant Joan Leonardi (Lucca 1541 - Roma 1609), prev. fund.

# Diumenge XXVII de durant l'any

## COMENTARI

### Si tinguéssiu fe com un gra de mostassa!



**H**abacuc, profeta poc conegut, es queixa: *Fins quan demanaré auxili i no m'escoltareu?* Llavors Déu li respon reclamant sobretot fe, que és l'auxili diví més gran.

*El just viurà perquè ha cregut.* La «vida» que el just viurà és la vida en plenitud que és el fruit de la fidelitat al Senyor amb actitud ferma de fe i esperança.

2 Tm és com el testament de Pau a les portes ja de la mort acomiadant-se del seu fill espiritual, Timoteu, a qui exhorta a *revifar la flama del do de Déu que portes en virtut de la imposició de les mans*. Perquè el «ministeri» és un do que cal constantment *revifar*.

Les tres qualitats —*fermesa, amor i seny*— (lligades al *do de Déu* —*carisma*—) les ha de tenir tot cristià, però més encara el qui és cridat *per la imposició de les mans* a ser com sant Pau *herald, apòstol i mestre de l'Evangelí*. Només així *suportarà els sofriments per l'Evangelí, el tresor valuós que li ha estat confiat*.

Després de dir Jesús que *cal perdonar al germà l'ofensa set vegades al dia*, llavors *els apòstols digueren al Senyor: «Doneu-nos més fe»; com avisant així que perdonar al germà l'ofensa set vegades al dia reclama molta fe*.

Jesús aclareix que no és qüestió de quantitat sinó d'autenticitat. *Només que tinguéssiu una fe menuda com un gra de mostassa!*

La fe, per *menuda* que sigui, és obertura a Déu Pare de Nostre Senyor Jesucrist que pel seu Esperit Sant treballa la nostra santificació.

La fe autèntica, per *menuda* que sigui, sempre és experiència de Déu que porta amb amor a buscar major experiència de Déu.

Tot reconeixent que el conreu i la vivència de la fe no ens dóna cap dret a vanaglòria.

*Som servents sense cap mèrit: no hem fet altra cosa que complir el nostre deure.*

Mn. José Luis Arín

#### ▶ Lectura de la profecia d'Habacuc

(Ha 1,2-3;2,2-4)

Fins quan, Senyor, demanaré auxili i no m'escoltareu, cridaré: «Violència», i no em salvareu? Per què deixeu que vegi aquestes calamitats i contempli tantes penes? Tinc davant els ulls devastacions i violències; hi ha baralles i s'aixequen discòrdies. El Senyor em respongué: «Escriu una visió, grava-la sobre tauletes d'argila, que es puguin llegir corrents. És una visió per a un moment determinat, que aspira al seu terme, i no fallarà. Espera-la, si es retardava; segur que vindrà, no serà ajornada. «L'home d'esperit orgullós se sentirà insegur, però el just viurà perquè ha cregut.»

#### ▶ Salm responsorial (94)

R. *Tant de bo que avui sentíssiu la veu del Senyor: «No endureu els vostres cors.»*

Veniu, celebrem el Senyor amb crits de festa, / aclamem la Roca que ens salva; / presentem-nos davant seu a lloar-lo, / aclamem-lo amb els nostres cants. R.

Veniu, prostrem-nos i adorem-lo, / ell és el nostre Déu, / i nosaltres som el poble que ell pastura, / el ramat que ell mateix guia. R.

Tant de bo que avui sentíssiu la seva veu: / «No endureu els cors com a Meribà, / com el dia de Massà, en el desert, / quan van posar-me a prova els vostres pares, / i em temptaren, tot i haver vist les meves obres.» R.

#### ▶ Lectura de la segona carta de sant Pau a Timoteu (2Tm 1,6-8.13-14)

Estimat, et recomano que procuris revifar la flama del do de Déu que portes en virtut de la imposició de les meves mans. L'Esperit que Déu ens ha donat no és de covardia, sinó de fermesa, d'amor i de seny. Per tant, no t'avergonyeixis ni del testimoni que donà el nostre Senyor ni de mi, que estic empresonat per ell; tot el que has de sofrir juntament amb l'obra de l'evangelí, suporta-ho amb la fortalesa que Déu ens dóna. Tingues com a norma la doctrina sana que has escoltat dels meus llavis, i viu en la fe i en l'amor de Jesucrist. El tresor que t'ha estat confiat és valuós. Guarda'l amb la força de l'Esperit Sant que viu en nosaltres.

#### ▶ Lectura de l'evangelí segons sant Lluç (Lc 17,5-10)

En aquell temps, els apòstols digueren al Senyor: «Doneu-nos més fe». El Senyor els contestà: «Només que tinguéssiu una fe menuda com un gra de mostassa, si dèieu a aquesta morera: «Arrenca't de soca-rel i planta't al mar», us obeeiria. Suposem que algú de vosaltres té un esclau llaurant o pasturant el ramat. Quan ell torna del camp, li diu mai que entri de seguida i sigui a taula? No li diu, més aviat, que prepari el sopar, que estigui a punt de servir-vos mentre mengeu i beveu, i que ell menjarà i beurà després? I quan l'esclau ha complert aquestes ordres, qui ho agraeix? Igualment vosaltres, quan hauréu complert tot allò que Déu us mana, digueu: «Som servents sense cap mèrit: no hem fet altra cosa que complir el nostre deure.»

#### ▶ Lectura de la profecia de Habacuc

(Hab 1,2-3;2,2-4)

¿Hasta cuándo, Señor, pediré auxilio sin que me oigas, te gritaré: ¡Violencia!, sin que me salves? ¿Por qué me haces ver crímenes y contemplar opresiones? ¿Por qué pones ante mí destrucción y violencia, y surgen disputas y se alzan contiendas?

Me respondió el Señor: Escribe la visión y grábala en tablillas, que se lea de corrido; pues la visión tiene un plazo, pero llegará a su término sin defraudar. Si se atrasa, espera en ella, pues llegará y no tardará.

Mira, el altanero no triunfará; pero el justo por su fe vivirá.

#### ▶ Salmo responsorial (94)

R. *Ojalá escuchéis hoy la voz del Señor: «No endurezcáis vuestro corazón.»*

Venid, aclamemos al Señor, / demos vítores a la Roca que nos salva; / entremos a su presencia dándole gracias, / aclamándolo con cantos. R.

Entrad, postrémonos por tierra, / bendiciendo al Señor, creador nuestro. / Porque él es nuestro Dios, / y nosotros su pueblo, / el rebaño que él guía. R.

Ojalá escuchéis hoy su voz: «No endurezcáis el corazón como en Meribá, / como el día de Masá en el desierto; / cuando vuestros padres me pusieron a prueba / y me tentaron, aunque habían visto mis obras.» R.

#### ▶ Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a Timoteu (2Tm 1,6-8.13-14)

Querido hermano:

Te recuerdo que reavives el don de Dios que hay en ti por la imposición de mis manos, pues Dios no nos ha dado un espíritu de cobardía, sino de fortaleza, de amor y de templanza. Así pues, no te avergüences del testimonio de nuestro Señor ni de mí, su prisionero; antes bien, toma parte en los padecimientos por el Evangelio, según la fuerza de Dios.

Ten por modelo las palabras sanas que has oído de mí en la fe y el amor que tiene su fundamento en Cristo Jesús. Vela por el precioso depósito con la ayuda del Espíritu Santo que habita en nosotros.

#### ▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 17,5-10)

En aquel tiempo, los apóstoles le dijeron al Señor: «Auméntanos la fe.»

El Señor dijo: «Si tuvierais fe como un granito de mostaza, diríais a esa morera: «Arráncate de raíz y plántate en el mar», y os obedecería. ¿Quién de vosotros, si tiene un criado labrando o pastoreando, le dice cuando vuelve del campo: «Enseguida, ven y ponte a la mesa»? ¿No le diréis más bien: «Prepárame de cenar, cíñete y sírveme mientras como y bebo, y después comerás y beberás tú»? ¿Acaso tenéis que estar agradecidos al criado porque ha hecho lo mandado?

Lo mismo vosotros: cuando hayáis hecho todo lo que se os ha mandado decid: «Somos siervos inútiles, hemos hecho lo que teníamos que hacer.»